Aº. 1844.

Nº. 114.

VRIJDAG DEN 20sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 18 September 1844.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 17den dezer maand, No. 1104, zijn de navolgende benoemingen gedaan in de divisie *Matappica*, als:

Tot *Kapitein*, de 2de Luitenant W. P. AUSTIN.

Tot *1ste Luitenant*, de oud Officier G. VAN BEHMEN — En

Tot *2de Luitenant*, de Heer J. A. GADDUM, aan wien bij opgemelde resolutie vooraf *eervol* ontslag is verleend als *2de Luitenant à la suite* in de divisie *Saramacca.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat de Schoener *JAN ERNST*, Schipper J. H. MONTANUS, op Zaturdag den 21sten dezer, naar *Curaçao* zal verzeilen, en dat de Brievenzak alsdan des middags ten *twaalf* u , zal worden gesloten.

Paramaribo, den 18 September 1844.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, aan de minst inschrijvende besteden:

Het aanmaken van een nieuw MAGAZIJNSGEBOUW achter het Fort *Zeelandia*, tot berging van Steenkolen,

volgens teekening en bestek, en op de kondities en voorwaarden, welke ten bureele der Finantieële Administratie, voor de gegadigden ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, tot Maandag den 30 dezer maand, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 19 September 1844

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

PARAMARIBO, *den 18 September 1844.*

(24659) De navolgende personen zich aan het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels* hebbende aangemeld, te weten:

1º. Fungerende WEESMEESTEREN, als benoemd tot Voogden over de minderjarige Erfgenamen van wijlen ISAAC DE PINA, met namen: ABRAHAM, SAMUEL ISRAËL, ISAAC, SALLY, JUDITH, PINCHAS en MOZES DE PINA, om de af- en overgifte van ⅞ aandeelen in den Boedel van wijlen ISAAC DE PINA; — en

2º. LOUISA MARIA HENDRIKA STUGER, zich alleen teekenende L. M. STUGER, om de af- en overgifte der Nalatenschap van wijlen WORIE van COBA van LABADIE.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten, redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na dato dezes, zich deswegens bij gemotiveerde memorie, aan het Collegie voormeld te adresseren; zullende na verloop van dien termijn, op die verzoeken worden beslist, als het Collegie zal vermeenen te behooren.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, *den 18 September 1844.*

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* op Zaturdag den 21sten dezer maand, des voormiddags om *negen* uren, van de Boedels: CAREL MULLER, GERRIT MULLER, LAURENS COENRAAD STUGER en MARIA CAROLINA GEERTRUIDA VIEIRA.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
(24675) F. C. COBLIJN.

(24068) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op *HEDEN* des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Drie balen Heele, een dito Gebroken en een dito Zwarte Bast KOFFIJ, liggende in 's Lands Waag, afkomstig van de Plantaadje *de Goede Hoop*, aankomende F. W. WERLÉ.

Paramaribo, den 20 September 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

Van den 13den tot en met den 19den September 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 12den, Elisabeth Isabella Telg, zoon — Den 16den, Anna Maria Elisabeth Gomperts, twee zoonen. — Den 18den, Sara Jacob Soesman, Echtg. van Hertz Isaac de Jonge dochter.

LEVENLOOS GEBOREN: Den 13den, een kind van het Mannelijk geslacht van Johanna Graskamp.

OVERLEDEN: Den 10den, Marietje van Doerrleben, 48 jaren — Den 11den, Andresa Jacoba, dochter van Alida Theresia van Scholtsborg, 2 jaren. — Den 12den, Josephina Susanna, dochter van Christina Charlotte Hoogberg, 2 jaren en 5 dagen. — Den 13den, Charles Abraham, zoon van Paulina Slagpen, 4 maanden. — Idem, Willem van Generaal Willem, 81 jaren — Idem, David Juda, zoon van David Juda en Judith Samson, 1 jaar en 7 maanden — Idem, David Mendes Quiros, 1 jaar — Den 14den, Abraham de David Cohen Nassij, 19 jaren. — Idem, Carolina Josephina, dochter van Wilhelmintje van Coblijn, 1 jaar en 7 maanden. — Den 15den, Selina Bromet Echtgenoote van Montague Lewis Barnet, 36 jaren. — Idem, John Charles, z. van Marie Marianna van Condlij, 4 jaren en 2 maanden. — Idem, Abraham Emens, jager bij het Battaillon jagers No. 27, 22 jaren — Den 16den, Christiaan Rudolph Rudelson, zoon van wijlen Saraatje Rudelson, 1 jaar en 11 maanden. — Den 17den, Johan Paul Dogger, 25 jaren en 9 maanden. — Idem, John Gardner, 41 jaren en 6 maanden. — Den 18den, Judith Jacob Jessurun, Echtg. van David Jacob Cohen Nassij, 26 jaren en 7 maanden — Den 19den, Arie Oostwal, matroos 3de klasse aan boord van Z. M. Korvet Juno, 22 jaren.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 16den dezer, de Nd. Am. Brik Holly Buch, Kapt. R. W. Trundy, naar Boston, lading: 255 vaten Mallassie.

Den 17den, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, lading: 145 vaten en 1801 balen heele Koffij, 26 vaten en 310 balen gebroken dito, 26 balen schoone en 10 dito vuile Katoen, 9 balen Cacao en 5 kisten Arrowroot.

Den 18den het Schip Jacoba, Kapt A. K. de Groot, lading: 207 vaten Suiker en 8 balen vuile Katoen. — Beiden naar Amsterdam.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Harmonie, Kapt C. A. Schönbeck, Adres bij J. F. Favereij. — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.*

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

De op den 17den dezer, bij inschrijving verkochte 12 vaten Suiker van Plantaadje *Boxel* ½ aandeel, hebben opgebragt 7½ cts.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHE POST.

VAN DEN RIJN, *8 Julij.*

Uit Baden-Baden schrijft men, dat zich van daar, in de jongstleden dagen, verscheidene Fransche legitimisten, die aldaar, in afwachting der komst van den Hertog van Bordeaux, reeds aangekomen waren, wederom vertrokken zijn, en zich naar Zwitserland hebben begeven. Naar men verneemt, zoude het voornemen van den hertog van Bordeaux om ter genoemder badplaats een hof te houden, ten einde de condoleantiën zijner getrouwen, wegens het overlijden van zijnen oom, den hertog van Angoulême te ontvangen, voor dit jaar wederom opgegeven zijn geworden. Tot dit besluit zoude hij door verscheidene gewigtige omstandigheden zijn genoopt geworden. Daartoe behooren namelijk de maatregelen, die in Parijs tegen sommigen zijner aanhangers hebben plaats gegrepen en die voornamelijk zijn bewerkstelligd met het doel, om aan de legitimistische partij den ernstigen wil der Julij-regering te doen blijken, om *op nieuw* tegen de intrigues en bewegingen dier partij met energie te werk te gaan, en *bij verdere openbare aanleidingen*, zonder alle toegevendheid tusschen beide te treden, terwijl tot dusverre deze bewegingen nog op eene zeer lankmoedige wijze zijn aangezien geworden. Overigens zoude eene herhaling der tooneelen van Belgrave-Square in Baden Baden niet van zeer langen duur geweest zijn; want verscheidene nota's die gezegd worden uit Parijs, ten dezen opzigte, in Karlsruhe ontvangen te zijn, zouden hier ongetwijfeld ernstiger zijn in aanmerking genomen geworden, dan in Londen zulks het geval is geweest, omdat in Duitschland de praktijk, zoowel als de bestaande wetten, aan de politieke demonstratien, zij mogen dan tegen de eigene regering of tegen buitenlandsche bevriende gouvernementen gerigt zijn, geene zoo wijde speelruimte laten, als in Engeland. Op het tegenwoordige besluit van den hertog van Bordeaux

gonden ook wel niet zonder beslissenden invloed hebben kunnen zijn de voorstellingen, welke hem naar men verneemt, ter dezer zake uit Weenen toegekomen zijn en die gezegd worden, hem op die lijdelijke stelling te hebben teruggewezen, die ook alleen beschouwd kan worden, als aan de gesteldheid van dezen Prins en aan den stand der algemeene omstandigheden te voegen. Om deze redenen kan ook het gerucht in twijfel getrokken worden, luidens hetwelk de Hertog van Bordeaux zich thans naar eene badplaats in Savoye, in de nabijheid der Fransche grenzen zoude begeven, om aldaar eene zamenkomst met de hoofdleiders zijner partij te hebben. Iedere soortgelijke demonstratie zoude reeds alleen daarom zeer onverstandig zijn, omdat zij in Frankrijk zoude beschouwd worden als eene toereikende beweegreden tot vervolgingen en maatregelen tegen iedere, ook zelfs de geringste uitsporigheid, welke men zich van de zijde der legitimistische partij zoude veroorloven. Veeleer schijnt de mededeeling, vervat in particuliere brieven uit Weenen, geloof te verdienen, volgens welke, naar de jongste berigten aldaar uit Görtz ontvangen, de hertog van Bordeaux eerdaags op een, in de nabijheid van Weenen gelegen, kasteel zoude aankomen, om aldaar vooreerst zijn verblijf te houden.

De *Augsb. Ztg.* bevat den volgenden brief uit Londen:

Het aan den post openbreken der brieven heeft alhier een grooten indruk gemaakt. Ieder een in Engeland geloofde, dat het briefzegel onschendbaar was en niets minder dan de openbare bekentenis van den secretaris van staat bij binnenlandsche zaken werd vereischt om deze dwaling te verdrijven; beter onderrigte lieden wisten trouwens reeds sinds langen tijd, dat van tijd tot tijd briefopeningen voorkwamen, en ik wil hier een voorbeeld daarvan aanvoeren, dat mij sinds lang bekend is. Een Duitsch gezant ontving op zekeren dag een verwijt van zijn hof, dat hij bij zijne depeches uitgeknipte dagbladen-artikelen voegde; alzoo hij dit nooit gedaan had, was hij daarover zeer verbaasd, en verhaalde deze omstandigheid in eene diplomatische klub. Na veelvuldige navraag en vergelijkingen werd bevonden, dat de gezegde dagblad-artikelen door den Hollandschen gezant aan eene zijner depeches waren toegevoegd geworden. De gezanten wenden zich nu tot Freeling, den toenmaligen secretaris generaal der postdirectie en beklaagden zich deswege. Freeling loochende de zaak en verklaarde, dat men nimmer brieven opende en dat zulks in Ostende moest geschied zijn. Maar nu werd bevonden, dat de brieven aan het Duitsche hof over Calais werden gezonden, zoo dat het bewijs, dat zij in Engeland moesten zijn geopend geworden, aan geen twijfel meer onderhevig was. Dit verklaart ook de anders onbegrijpelijke weigering van het ministerie om Rowland Hill tot secretaris-generaal der postdirectie aan te stellen, zoo als dit eigenlijk had moeten van zelven spreken, als ook de moeijelijkheid, welke hij ondervond, om zijne maatregelen tot eene meer versnelde brievenverzending door te zetten. Hoe dit alles nu ook zijn moge, de zaak heeft allezins de grootste en meest algemeene verontwaardiging gewekt, te meer vermits de Engels in het gemeene leven het briefgeheim met de gemoedelijkste naauwgezetheid eerbiedigen, en volstrekt niet begrijpen kunnen, dat de regering niet reeds sinds lang van eene zoo kleingeestige handelwijze heeft afgezien. Want zelfs de verontschuldiging, dat de pligt tot redding van den staat boven alle regelen moet doen henen stappen, valt hier geheel weg, vermits niemand gelooven kan, dat in onzen tijd een staat, ook als hij veel slechter is ingerigt dan Engeland, door zwamenzweringen en briefwisselingen kan in gevaar gebragt worden. Er behoort eene onwetendheid toe, welke bij geen minister te onderstellen is, om niet te zien, dat sedert eenige eeuwen de tijden geweldig veranderd zijn, en dat heden ten dage eene monarchie niet meer in handen van enkele personen ligt; indien het te verontschuldigen is, dat men gelooven kon; dat het openbreken der brieven van een Wallenstein, een Cromwell, een Coligny den staat konde redden, dan heeft men tegenwoordig deze uitvlugt niet meer, nu integendeel de staatsomwentelingen alleenlijk door de grootste openbaarheid kunnen worden voorbereid. Wat heeft de Bourbons het *Cabinet Noir* geholpen? Kon de Poolsche of de Belgische omwenteling door het openbreken van briefzegels vóórkomen worden? Het is een kinderachtig en verachtelijk overblijfsel van den tijd der barbaarschheid, hetwelk de natie met verwondering in haar staatsbewind ontdekt, en er is geene mogelijkheid van twijfel, dat aan de zaak, het zij langs den wetgevenden weg, het zij door de algemeene verontwaardiging van nu af aan een einde zal gemaakt worden, alsook, dat Sir James Graham zich zijne ministeriele loopbaan op eene onverwachte wijze heeft afgesneden; want, indien hij al niet onmiddellijk ontslagen wordt dan heeft hij voor de toekomst het toch aan ieder kabinet onmogelijk gemaakt hem te dulden. Overigens is het geheele voorval en de wijze op welke de publieke meening zich daarover uitlaat, een nieuw bewijs, dat de leiding der regering onder de moraliteit der natie staat, en dat de oude politieke partijschappen volstrekt versleten zijn. Over zeer korten tijd zal men noch van Tories noch van Whigs meer hooren spreken. Het geheele stelsel is verouderd en tegenover eene nieuwe meening ingestort, welke tot dus verre nog geen eigenlijken vorm bekomen heeft, en die door O'Connell en Cobden slechts fragmentsgewijze vertegenwoordigd wordt. Uit deze gesteldheid laten zich het tegenwoordige dictatorschap van sir Robert Peel en den hertog van Wellington en de wijze, op welke zij hunne voormalige partij behandelen kunnen, verklaren, want geene der oude partijen is meer in staat, het bewind op zich te nemen; de levende geest is uit hen geweken, en de overblijfselen van oude stelsel en vooroordeelen, welke zij nog te zamen houden, zijn niet toereikend voor de tegenwoordige omstandigheden. Wij beleven een tijd van volkomen overgang in iets nieuws, en voorvallen, als de openbreking van brieven bewijzen slechts, hoe verre de afstand is, die den tegenwoordigen geest der natie van het *corpus mortuum* der oude politie en politieke afscheidt.

ZWITSERLAND.

Bazel, 6 Julij.

De nagalm der Walliser onlusten is op het punt geweest het groote schutterfeest, waartoe men zich hier met zoo veel ijver en zoo kostbare toebereidselen gereed gemaakt had, te storen. Gisteren waren vier schutters uit Wallizerland, te weten drie uit het boven- en een uit het beneden-gedeelte van het kanton, hier aangekomen. Zij voerden eene vaan bij zich, van welke het zelfs nog niet uitgemaakt is, of het eene kantons of schuttersvlag was. Bij hunne ontvangst werden onderscheidene aanspraken gewisseld, onder welke eene, van de regeringsraad Curtti, uit St. Gall, de gemoederen tegen de Opperwallizers opruide. Door eene volgende rede werden zij wel weder eenigzins nedergezet, maar het vuur was in de brandstof geworpen. In de koffijhuizen werd dienzelfden avond de kreet gehoord: » Weg met de Wallizer vaan" waarbij anderen voegden: » Of wij halen de onze!" Eenige Bazeler burgers gaven hierop ten antwoord: » Gij kunt doen wat gij wilt, maar de Wallizer vaan blijft; Bazel heeft allen genoodigd en Bazels eerste pligt is, zijn gastregt te handhaven." Heden vreesde men voor erger moeijelijkheden, maar de Wallizers hebben zulks voorkomen. Zij hebben namelijk verklaard dat zij *om het feest niet te storen*, weder vertrekken zouden, hetgeen dan ook ten negen ure, na eene hartelijke afscheidsrede van den raadsheer Minder, en onder geleide van een groot aantal Bazeler burgers geschied is.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.